

ת"פ 55647/12/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד חדר אלמגרי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 55647-12-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אלמגרי
ת"פ 53743-02-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' עאטי אלמגרי

בפני	כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין:	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
	ע"י ב"כ עו"ד דואק
	נגד
	חדר אלמגרי
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד בריינין
המאשימה	

גזר דין

הנאשם, כבן 47, הורשע על פי הודאתו, בשתי עבירות של החזקת סכין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בת.פ 55647-12-14 המדובר בהחזקת להב סכין יפאני מלופף, עבירה מיום 14.8.14.

בת.פ 53743-02-15 המדובר בהחזקת להב סכין יפאני מלופף, עבירה מיום 30.5.14.

הודאת הנאשם באה בשלב מאוחר, לאחר שמיעת פרשת ההגנה.

בין הצדדים לא גובש הסדר לעניין העונש, אך הוסכם שיינתן תסקיר.

התסקיר

הנאשם נשוי ואב לארבעה קטינים, בעל השכלה של 7 שנות לימוד ועבד במוסך. במהלך השנים, התמכר לסמים וצבר הרשעות בגין ריצה במצטבר 12 שנות מאסר. הרשעתו האחרונה היא משנת 2009 ואין לו תיקים נוספים כיום.

הנאשם מודה בביצוע העבירות אך טוען כי לא החזיק בסכינים למטרה עבריינית.

במהלך השנים נערכו ניסיונות לגמילה, שלא צלחו. במסגרת האבחון בעניינו, הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות בתחילה, אך לאחר מכן הפסיק להגיע ליחידה לטיפול בהתמכרויות. כמו כן, סירב לטיפול גמילה בקהילה סגורה. ההתרשמות היא

עמוד 1

כי הנאשם מנהל אורח חיים שולי, וזקוק לטיפול. עם זאת, המעורבות בעבירות פחתה במהלך השנים, ונראה כי ההתמכרות היא העומדת ברקע לעבירות.

שרות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית וממליץ על ענישה קונקרטית ומרתיעה.

בעניינו של הנאשם נתבקשה חוות דעת הממונה על עבודות השרות, אך הנאשם לא התייצב לפגישה שנקבעה, ולא ניתנה חוות דעת.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה בדבר חומרת העבירות של החזקת סכין והאינטרס החברתי המוגן באכיפתן. כמו כן הפנתה לכך שבעת מעצרו אמר הנאשם לשוטר שאם ייקח ממנו את הסכין, הוא יכין לו עוד 10 כאלה, הוא חייב להסתובב עם סכין, לצורך הגנה עצמית. בנוסף, הפנתה התביעה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולכך שניהל את כל פרשת ההוכחות בטרם בחר להודות. נטען כי היות שהנאשם לא שיתף פעולה עם שרות המבחן ואף לא התייצב אצל הממונה על עבודות השרות כפי שביקשה באת כוחו, אין כל נימוק להקל בעונש. לנוכח מכלול הנימוקים, עמדת התביעה היא שיש מקום להטיל עונש במתחם ההולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, בגין כל עבירה. בסה"כ עתרה התביעה להטלת 20 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טענה כי עברו הפלילי של הנאשם נעוץ כולו בעובדת התמכרותו לסמים, אך רצף העבירות נפסק בשנת 2009. בנוסף, מאז העבירות חלפו שנתיים בהן לא נפתחו תיקים חדשים. נטען כי הנאשם לא התכוון לטעון ברצינות שהסכינים נועדו להגנה עצמית, ואף מסר בפני כב' השופט קובו כי הסכינים נועדו לקילוף נחושת, ואין ראיה שנועדו למטרת אלימות. עוד טענה כי הנאשם כן עשה מאמץ לגמילה, וכעת הוא מטופל במרפאה בתל אביב, לפי אישור שהוגש. נטען כי הגם שהנאשם בעל עבר פלילי, הוא לא ביצע עבירות אלימות, והיה מקום לנסות ולהעביר את ההליך בעניינו לבית המשפט הקהילתי, אך לאחר שנבדק העניין, נמסרה תשובה שלילית בשל השלב המתקדם של ההליך. היות שהנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שרות, עתרה באת כוחו להטלת מאסר מצומצם. כמו כן, טענה כי הנאשם לא יוכל לשאת בעונש כספי.

מתחם העונש ההולם

לא אחת עמד בית-משפט זה על החומרה שבמה שקרוי "תת תרבות הסכין". ברע"פ 242/07 אולימבוב נ' מד"י (11.1.07), נאמר:

אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה.

וכן ברע"פ 2932/08 מרגאן נ' מד"י (12.6.08) נאמר:

העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה היא עבירה שיש למגר אותה, ופגיעתה בציבור היא פגיעה קשה...

ואמנם, בגין העבירה של החזקת סכין נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר (ע"פ (חי') 5953-03-09 אבו לאשין נ' מד"י (14.5.09); רע"פ 9400/08 מועתז נ' מד"י (20.11.08); עפ"ג 27836-08-14 חזן נ' מד"י (17.5.15)).

ברע"פ 322/15 ג'אנח נ/ מד"י (22.1.15) קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם בגין החזקת סכין נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

בענייננו, הנאשם החזיק בשני מקרים שונים בלהב שבור של סכין יפאני, כשהוא מלופף. הנאשם מסר בעת עיכובו באחת הפעמים כי הסכין מיועדת להגנה עצמית. הלהב בשני המקרים לא היה ארוך ביותר, אך עדיין, פגיעתו רעה.

בנסיבות המקרה ולנוכח טיב הסכינים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם כל אחת מן העבירות שבפניי, נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא על שכמו עבר פלילי מכביד ביותר, החל משנות ה-80. בשנותיו הצעירות יותר, הורשע הנאשם פעמים רבות בעבירות רכוש חמורות, אך מאז שנת 1995 נדון אך ורק בגין עבירות סמים שונות. לאחרונה נדון בשנת 2009 למאסר ממושך בגין עבירות סמים.

כמתואר לעיל, ניתן תסקיר המשקף תמונה עגומה של מי שאינו מצליח לנתק עצמו מעולם הסמים, ואינו מגייס כוחות לתהליך גמילה.

גם הניסיון להציג בפני בית המשפט אפשרות קונקרטית להטלת מאסר בעבודות שרות כשל, כיוון שהנאשם לא התייצב לראיון.

אמנם בדיון האחרון הציגה ב"כ הנאשם מסמך ממנו עולה כי בימים האחרונים הנאשם מטופל במרפאה בתל אביב, ואולם, המדובר בהשתדלות מועטה מידי ומאוחרת מידי, שאין בה כדי להוות נימוק לחריגה ממתחם העונש ההולם.

וידגש, ניתנה לנאשם הזדמנות מלאה לנסות ולנצל את ההליך לצורך שינוי אך למרבה הצער הוא בחר שלא להשתמש בהזדמנות זו.

התוצאה היא שאין כל הצדקה לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם, ואין כל אפשרות עונשית מתאימה, פרט להטלת מאסר עליו.

בעת גזירת הדין אתחשב בכך שלצד חומרת העבירות, לא הורשע הנאשם מעולם בעבירות אלימות, ולכן, אין סיבה להניח שהסכינים אמנם נועדו לשימוש באירוע אלים, למרות שבצר לו מסר הנאשם כי נועדו ל"הגנה עצמית". אזכיר כי למעשה נוהלה כל פרשת ההוכחות ולא עלה בה כי היו לנאשם סכסוכים כלשהם, אשר יש בהם כדי להסביר את טענתו להחזקה לצורך "הגנה עצמית". לפיכך, אגזור עונש בחלק הנמוך של המתחם.

אני רואה לנכון לגזור עונש נפרד בגין כל עבירה.

אשר על כן, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה.

הנאשם יישא עונש זה בחופף ובמצטבר כך שבסה"כ יישא 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של החזקת סכין.

הסכינים יושמדו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ז, 03 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.